

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข สามารถเกื้อหนุนต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังที่ นิคม ทาแดง (2537, หน้า 49 อ้างถึงใน วิจิตร ัญญการณิก, 2542, หน้า 1) กล่าวว่า มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในหลาย ๆ ด้านอย่างมีความสมดุล เหมาะสมกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งการพัฒนาทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม ทักษะและความสามารถ ประสิทธิภาพและระบบความคิด ที่ต้องอาศัยการจัดระบบทางการศึกษาที่ทันสมัยทันต่อความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2538, หน้า 9) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ใช้เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาว่า จะช่วยให้การเผยแพร่ความรู้ไปสู่ประชาชน ทั้งเป็นการให้การศึกษาต่อเนื่องแก่ผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ซึ่งสามารถทำได้โดยการจัดเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ การจัดการฝึกอบรม จัดรายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโสตทัศนวัสดุในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เทปเสียง เทปบันทึกภาพ ฯลฯ รวมทั้งการจัดบริการแหล่งวิทยบริการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ศูนย์วิชาการ ศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ เพื่อทำหน้าที่ให้บริการด้านสารสนเทศข้อมูล ข่าวสาร และความรู้แก่ผู้ใช้บริการให้สามารถทำได้ การสืบค้นได้ด้วยตนเอง ทั้งในระบบสื่อสารที่เรียกว่า บริการรวมเครือข่ายดิจิทัล (ISDN: Integrated Services Digital Network) ส่งผลให้การแพร่กระจายข้อมูลสารสนเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วเสมือนข้อมูลสาร ข่าวสาร สารสนเทศนั้นวางอยู่ตรงหน้าของผู้สืบค้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะ มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 12)

ปัจจุบันการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Learning) ซึ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมค้นคว้าด้วยตนเองและมุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสร้างความรู้

ด้วยตนเอง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนการสอนในรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่อยู่ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นผู้ค้นหาความรู้ที่ต้องการอย่างเป็นปกติสุข แนวโน้มของการจัดการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นในเรื่องการเรียนรู้ที่อาศัยทรัพยากรเป็นสำคัญ (Resource Based Learning) โดยเน้นแหล่งความรู้ที่ผู้เรียนสามารถหาความรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผู้เรียนสามารถค้นหาสารสนเทศได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษหรือชื่อเดิมเรียกว่า “สถาบันราชภัฏศรีสะเกษ” เป็นหนึ่งในห้าสถาบันราชภัฏที่สร้างขึ้นใหม่ โดยมติดังกล่าวเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2540 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2547 เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่จัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู (มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2550, หน้า 29)

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษปัจจุบันเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีในสาขาต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ระดับบัณฑิตศึกษา ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของจังหวัดและประเทศ มีหน้าที่ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และนำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ก่อเกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ (มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2550, หน้า 29)

การเรียนการสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปัจจุบันมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของนักศึกษา โดยเป็นเป็นจังหวัดที่มีประชากรมาก มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่สร้างขึ้นใหม่ควรให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ครอบคลุมประชาชนในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง ประมาณ 1 ล้านคน ในขณะที่เฉพาะในจังหวัดศรีสะเกษเองมีประชากรประมาณ 1,440,000 คน และความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจรวดเร็วมาก ความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ทั้งในด้านเนื้อหา วิธีการ เทคนิค การสอน และการวัดผล ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษมีหน่วยงานโสตภายใน

มหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ผลิตและให้บริการด้านสื่อการสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ แต่มักประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปริมาณของงานที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากมีผู้ใช้บริการมาก จากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการสื่อการเรียนการสอน และการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ หรือกิจกรรมพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ไม่สามารถเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2550, หน้า 30)

เทคโนโลยีการศึกษาในฐานะศาสตร์แห่งวิธีการทางการศึกษา พัฒนามาจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์กายภาพซึ่งเป็นการประยุกต์ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ภายหลังได้พัฒนาการมาเป็นการนำหลักการทางพฤติกรรมศาสตร์ ผสมผสานกับผลิตผลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษารวมกัน โดยมีการกำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเด่นชัด ด้วยการวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการและทรัพยากรที่มีอยู่ กำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผนและการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน เลือกและกำหนดกลวิธีการสอน เลือกและผลิตสื่อการสอน ดำเนินการและจัดการเรียนการสอนและประเมินผล การเรียนการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, หน้า 2) สอดคล้องกับ เบื้อง กุ่มพ (2528, หน้า 25) อ้างถึงใน ชญาณี ราษฎร์นิยม, 2539, หน้า 2) นักวิชาการด้าน โสตทัศนศึกษา ได้กล่าวว่า “ การเรียนการสอนที่ได้ผลอย่างจริงจังของนักศึกษาโดยทั่วไป ไม่ว่าสาขาใด เกิดจากการกระทำของนักศึกษาเอง จึงเป็นหน้าที่ของครูอาจารย์ ที่จะต้องจัดระบบการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สังเกต ทดลอง ดู ฟัง ลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า อ่าน อภิปราย รายงาน วิจัยและสรุปด้วยประการต่าง ๆ ที่เห็นเหมาะสม การเรียนที่ไม่มีสื่อการสอน กิจกรรมที่มีขอบเขตจำกัดมากนั้น ย่อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง ไม่มีคุณภาพเพราะว่าไม่มีอะไรจะดูสังเกต และฝึกทดลอง ให้ได้ ประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ดี” จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ของผู้เรียนต้องอาศัยประสบการณ์เข้าช่วย ดังนั้นสื่อการสอนจึงเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ความคิด ทักษะ ทักษะคิด ในวิชาที่สอนได้อย่างมีคุณค่า และทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนมากยิ่งขึ้นและการเรียนรู้ที่นั้นอาจเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีครูเป็นผู้สอนทุกอย่าง ครูจะต้องมีการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเชื่อมโยงถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน

กระบวนการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองของผู้เรียนจะไม่บังเกิดผลที่ดีถ้าหากขาดแหล่งความรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษา เนื่องจากการเรียนการสอนได้เปลี่ยนแนวคิดเน้นผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ดังนั้นศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาจึงได้มีบทบาทสำคัญคือเป็นศูนย์กลางของแหล่งความรู้ ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2538, หน้า 127) ได้กล่าวถึง

ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ให้การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง พัฒนา ผลิต บริการเผยแพร่สื่อการศึกษาแก่กลุ่มเป้าหมายและผู้รับบริการทั้งในและนอกระบบโรงเรียน เป็น ลักษณะชุดวิชาทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งการผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุเพื่อการศึกษา รายการ โทรทัศน์เพื่อการศึกษาสำหรับผู้ฟัง และผู้ชมกลุ่มต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน และเพื่อให้นักศึกษานอกระบบ โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษามีบทบาทเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เพราะเทคโนโลยีการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ในอดีตเทคโนโลยีการศึกษามุ่งเน้นการใช้วัสดุ อุปกรณ์เป็นเครื่องช่วยสอน แต่ในปัจจุบันมุ่งเน้นที่ความสำคัญของวิธีการมากกว่า เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 หมวด 9 ซึ่งเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยตรง ตามมาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตามมาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ได้ทำ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และตามมาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับ กระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 12) จากพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 หมวด 9 ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการพัฒนาการศึกษา จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดระบบงานสื่อสารการศึกษาให้มาก เพื่อจะได้นำวิธีการ วัสดุ และ อุปกรณ์ใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์เข้ากับการสอนอย่างกลมกลืนและเหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน่วยงานในการให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อ แต่หน่วยงานดังกล่าวนี้ยังมีไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม อาทิ เช่น จำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของนักศึกษา ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจรวดเร็วมาก ความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เป็นผลทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ทั้งในด้านเนื้อหา วิธีการ เทคนิคการสอน และการวัดผล ซึ่งต้อง อาศัยเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ โลก

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรทำการศึกษารูปแบบของศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับสถาบันราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อเป็นหน่วยงานกลางด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ทำหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า การผลิต จัดหา พัฒนา ทดลอง วิจัย ให้ความรู้เผยแพร่สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาตลอดจนให้บริการสื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ แก่ ครูอาจารย์ และผู้เรียน ส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
2. ประเมินเพื่อรับรองรูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสม สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ทำหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า การผลิต จัดหา พัฒนา ทดลอง วิจัย ให้ความรู้เผยแพร่สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 5,309 คน โดยผู้บริหารและอาจารย์ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนประชากรที่เป็นนิสิตใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 15 คน
 - 2.2 อาจารย์ที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 60 คน
 - 2.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ใช้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane , 1970, pp. 580 - 581 อ้างถึงใน ไพรัตน์ วงษ์นาม, 2549, หน้า 189) ในการกำหนดจำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร 5,234 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5 % จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 คน

3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 17 คน คัดเลือกจากบุคลากร ผู้มีความรู้ความชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา โดยถือเกณฑ์ในการคัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นนักวิชาการ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านโสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา หรือเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

4. ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบรับรองต้นแบบชิ้นงานรูปแบบของศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา โดยเลือกแบบเจาะจงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาหรือปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษา ด้าน โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา หรือเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ไม่นต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

5.1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นรูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

5.2 แบบสอบถามรูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย

5.3 ต้นแบบชิ้นงานรูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

5.4 แบบประเมินต้นแบบชิ้นงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง หน่วยงานกลางด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ทำหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า การผลิต จัดหา พัฒนา ทดลอง วิจัย ให้ความรู้เผยแพร่สื่อการสอนและนวัตกรรม ทางการศึกษาตลอดจนให้บริการสื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ แก่ ครูอาจารย์ และผู้เรียน ส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ หมายถึง สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาภายใน จังหวัดศรีสะเกษ เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีในสาขาต่าง ๆ และระดับบัณฑิตศึกษา

3. รูปแบบศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง โครงสร้างและกระบวนการดำเนินงานที่ประกอบไปด้วยปัจจัยหรือทรัพยากรที่สำคัญ คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์และการ

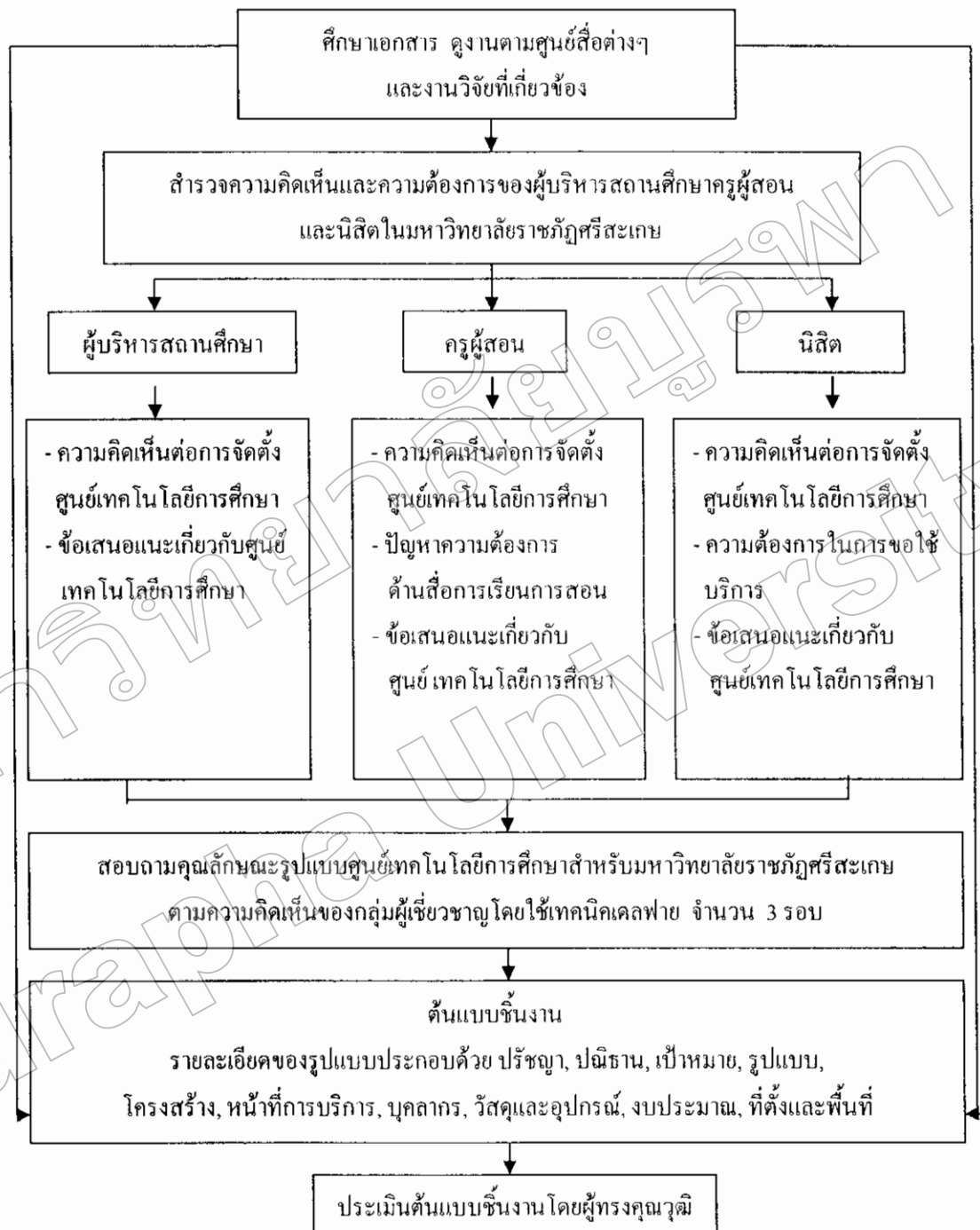
บริหารจัดการองค์กร ในการทำหน้าที่ ออกแบบ วางแผน ทำการผลิต จัดหาพัฒนา ทดลองใช้ ประเมินผลประสิทธิภาพของสื่อการสอน และการให้บริการสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของ นักเรียน และส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ผู้บริหารสถาบันการศึกษา หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารสถาบันการศึกษา สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

5. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง บุคลากรที่มีตำแหน่งประจำทำหน้าที่เป็นผู้สอนใน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

7. เทคนิคเดลฟาย หมายถึงเป็นวิธีการเสาะแสวงหาข้อมูลและข้อคิดความเห็นจากกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญหรือกลุ่มผู้เข้าร่วม โครงการที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้เข้าร่วมในโครงการนั้น ๆ โดยการตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ได้กำหนดขึ้นในแต่ละขั้นตอน โดยจะให้ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ร่วมโครงการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องการให้ความคิดเห็นของผู้อื่นแต่ละคนมีผลกระทบ หรือมีอิทธิพลต่อการพิจารณา คัดเลือกของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ 1 กรอบการทำวิจัยการพัฒนา รูปแบบของศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏศรีสะเกษ